

Izhaja
v torek, četrtek in
soboto.

Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—.
Pesamezna številka
1 Din.

Št. račun poštno-čekovnega
zavoda št. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravljalstvo:
Celje

Strossmayerjeva ulica 1,
pritličje.

Rokopisov ne vračamo.

Oglaš po tarifu.

Telefon int. št. 65.

Deviza 1928.

Ob zatonu leta 1927., ob vstopu v leto 1928., deseto po zlomu stare Avstrije in po političnem ujedinjenju avstro-ogrskih Jugoslovanov z državljanji kraljevine Srbije smo srečno dospeli tako daleč, da smemo javno razpravljati o stvareh, ki bi jih opazili sicer lahko že leta 1918., pa tega nismo storili.

Nismo, ker smo stali na ne popolnoma pravem stališču, da debata s krvavečim človekom, stoječim le s poslednjimi močmi, takorekoč s trmo še pokoncu, ne sme biti zanj razburljiva. Nismo, ker za slučaj prevrata nismo imeli prav nobenega programa že pred prevratom, nobenega načrta o gradbi eventualne skupne države, ki bi bil obojestransko odobren.

Tako nismo pozvali Srbijancev na odkrit prijateljski odgovor za glavna vprašanja:

1. ali izvajajo posledice iz priznanja, da smo prostovoljno pristopili v državno zajednico.

2. kaj zahtevajo od nas, če obveljaj nazor, da smo osvojeni od Srbije.

3. kako si zamišljajo stvarno razvoj, če nismo osvojeni, nego osvobojeni od bratov.

Danes to vprašati, je in ni anahronizem, ker na vsa vprašanja so Srbijanci žalibog le prelapidarno odgovorili in ker je sramota za nas vse, da osnovna vprašanja naše države niso rešena.

»Politika« velja tudi v novih krajih za resen in objektivni list v Beogradu, za izjemo med srbijanskimi, ki zmerjajo z »jugovino« evangelij, ki se pridiguje tostran Save in Drine. Ta renomé pa si je tudi »Politika« začela temeljito rušiti, kajti resen in objektivni list ne odkloni — še celo brez utemeljitve — mrzlo-stvarnega članka izpod peresa strokovnjaka, če je temu članku slučajno cilj obramba univerze v — Ljubljani. To pa je »Politika« napravila prof. Zupančiču. — »Politika« je tudi — na uvodnem mestu — objavila samo šifrirani članek, ki v polemiki z Vilderjem očituje tako tipične znake tarmoglavega preziranja temeljev zakonjane Vidovdanske ustave in tako izrazito izrabljanje mrtvih — žal boljših — Srbov, da se moram vprašati, če je ustava v veljavi samo po kazenskih sankcijah in samo za nove kraje! Objavila je tudi genijalno stupidno statistiko o razmerju med Prečani in Srbijanci na univerzi in naučni akademiji v Beogradu in na

fakulteti v Skoplju, kjer je — horrible auditu — en sam »komad« srbijanski.

Take prispevke pa bi morala pač odkloniti.

Samo nekaj ugotovitev!

Anonimni D. — sumim, da skoro Prečan! — reklamira spoštovanje pred mrtvimi junaki. Brez potrebe, ker jim ga nihče ni odrekal. Naj bi raje reklamant posvetil v vzroke, da se je petletni invalidski škandal kronal s škandaloznim invalidskim zakonom in še bolj škandalozno invalidsko upravo; naj bi nam raje pojasnil, kako to, da je šolski ravnatelj Srbijanec, ki je kot predsednik glavnega volilnega odbora fabriciral volilni izid, in je narodna skupščina morala mandat razveljaviti, še vedno na službenem mestu; naj bi nam raje razložil okus mestnih očetov, političnih uradnikov in pisarjev ter patricijev v Bitolju, ki so zasedli lože in druge prostore pri slavnostni brezplačni, ljudstvu name-

njeni predstavi mestnega gledališča v Bitolju na kraljev rojstni dan.

Naj ne hodi v Alzacijo streljat kozle!

Od Francozov se bomo zelo radi učili dobrih stvari, kar pa je pri njih slabega, bomo mirno njim prepustili. Impertinenca pa je nemško govorečo Alzacijo in Lotrinško — ki francosko samo misli in čuti — primerjati z dvema tretjinama naše države, s teritorijem, ki je naseljen kompaktno z istim državnim narodom kakor v Srbiji.

Pa bilo temu že tako, da se razpravlja z argumenti, ki se smejejo logiki, eno dobro smo doživeli: sedaj vsaj slišimo, kar smo prej samo sklepali, pa v izogib insinucij nismo izrekli:

Srbijanska javnost, ki jo politično vodijo očitvidno ljudje, ki smodnika niso dosti duhali, ni sprejela ujedinjenja kot fakta al pari na znanje.

Ali se vam ne zdi, da je ta konsta-

tacija zdrava? Za obstanek naše ujedinjene domovine je eksistenčnega pomena. Mislim, da je neznoznemu stanju mentalnih rezervacij nujno potrebno vsaj v desetem letu dati ventil potom javnega razpravljanja predvsem o tistih točkah javnega mnenja tam in pri nas, ki nas — odtujujejo. Le v tem slučaju smatram za gotovo, da se bo rana devetletnega tihega, a za to nič manj gorkega boja po stranpotih zacelila. Le na ta način bomo dospeli na razgled in vrh, s katerega dolji bomo lahko oblikovali sporne zadeve spoznavno in iskreno od obeh strani. Tako popuščanje ni identično s preteklim popuščanjem, ker ni popuščanje, nego bratska pomoč in vodstvo po devetletnem mesarjenju še ne vpostavljenega naroda.

Zato gremo v novo leto z devizo: »Tout comprendre c'est tout pardonner« in z voljo, praznovati 1. december 1928 dejansko — ujedinjenje Srbijancev s Prečani. I. Št.

Srečno in veselo Novo leto

Želi vsem svojim naročnikom, dopisnikom in inserentom
Uredništvo in uprava „Nove Dobe“.

Bilauca

dosedanjih predstav v celjskem gledališču.

Izbris letnice iz knjige življenja vpliva na nas, na naše čustvovanje in mišljenje, iz navade in radi umevnosti bilančno. Za vsako najmanjšo stvar iščemo protipostavk, uspeha in salda. Kakor baje utopljenec pred smrtjo se nam zaostri spomin in kalejdoskop vseh neumnosti ali pa tudi eventualnih dobrih dejanj — redka so, bogme, roke na srcu — zdrči s plašljivo čistoto mimo našega očesa.

Po rudimentarni sezoni I. 1926/26, tekem katere smo poleg nekkih gostovanj iz Ljubljane, včasih malo žarke kakovosti, gledali domačine le v dveh slučajih, v »Periferiji« in v »Noreu«, smo z utemeljeno napetostjo pričakovali novi »režim«, napovedan za tekočo sezono že v poletnem zatonu. Če pa je tudi malo, kar smo videli lani, eno smemo z zadoščenjem ugotoviti: bilo je dobro, po nivoju in po igri boljše od marsikaterega gostovanja.

Dočim pa sta obe lanski predstavi pomenjali le golo afirmacijo eksistence dramatičnega društva, naj bi za letos zagotovljeni režim s stalno angažiranim umetnostnim vodljo utirali pot nazaj navzgor do bogatosti in obsega, do kojih se je gledališče povzpelo v prvih letih po prevratu, v dobi vspona sil, oprošenih menadejano oklepa in pritiska vladajoče nemške ljubosumnosti in ošabnosti.

Priznanica.

Ljuba Neti.

Še par ur, tekem katerih bom tritisočeststokrat na uro mislil na vas, in leta katastrof, poplav, požigov in blamaž ne bo več. V veljavo stopi mlado leto, v katerem boste po štiriletnem odmoru zopet lahko praznovali rojstni dan točno po datumu vašega rojstva. Tri leta že živite od surogatov, kakor sta 28. februar ali prvi marec, in nikdar niste bili gotovi, kateri je boljši in prikladnejši. Letos vam ta skrb odpade. —

Tudi v ljubezni, gospa, se skrajnosti rade stikajo. Znano vam je, da moški, ki mu podeli štokljia obisk, svojega svežega kričaca ne prime rad v roke iz strahu, da ga bo zdrobil ali pa izpustil na tla. Preintenziven je občutek, da taka štruca, ki v ostalem rada odvije vse registre mladega življenja, ni mehaničen izdelek, kakor kaka matematična enačba ali Dieselov motor, ampak nov človek, katerega prvine so — če izključimo sleherne intervencije — v nas samih. Je to posledica spoštovanja lastne tvorne sile in bojazni, da po neumnosti ali nerodnosti tega spoštovanja ne zapraviš. Razmerje med nemočjo in robustnostjo je vedno simpatično. In stare tetke, pa tudi slobni mlajši svet gleda na ljubezen

vedno ginjeno, kadar je med njim in njo vsaj par decimetrov konstitucionalne diskrepance. Čim več, tem bolj; seveda mora iti njegova mera kvišku in narazen, njena pa nasprotno pot.

Oba sva že o tem premišljevala; bila sva ene misli, da je pri najini ranjki ljubezni — napram kateri fungiram menda le jaz kot žalujoči preostali — razlika po 60 cm odločilno pospeševala dolgotrajnost, moč in milino. Vsa tragika zaključitve, ki je rodila konec, pa je baš zato bizarna, ker jo je povzročilo — božično drevo.

S kislino v grlu se spominjam melodioznih tetatetičev v vašem buduarju, ki ste si ga improvizirali iz alkovega prevelike sprejemnice. Tam, pod mrežo vijoličaste luči diskretne svetiljke, drobno zleknjeni na sirepó-ju, ste v dim cigaret in čajevnega hlapa izpovedovali svoje gorke sanje in težnje. V prividu priprtih oči ste se nad vršički rdečih smirnskih copatk, že itak filigran, zmamjšali v ostro začrtano in modelirano piko, ki govori in koje čisti alt drsi preko blazin in pajakov v moja lačna ušesa, elektrizirajoč mojo prehlajeno dušo. Ležeč na trebuhu, oprt na komolce, v ustih cigareto za cigareto, sem vsrkaval vaš glas in vse ono, kar mi je povedal, ko ni izgovoril. Vedno tišje in tišje so bile vaše besede, vedno večji presledki so jim sledili, zakaj iz strahu pred dis-

kantom svojega basa sem vam odgovarjal molče, vse dokler nisva zabredla v tišino in mir brez konca in dna, misli, vaše in moje, pa je registriral prasket v kaminu, kakor Morsejev aparat.

V tej pajčevini govorečega molka in pojočega dima, ki bi jo razpihal vaš najnežnejši vzdih, kakor jo je spredlo pojevanje vašega alta, sem zaslutil ono morje, radi katerega človeštvo trpi, da ne izumre.

Kaj vam je, Neti, padlo v glavo, da mi za prošli Silvestrov večer prilikom obiska vaše, z vami samo po krvi in predpisih rodbinskega prava sorodne tolpe ponudite vlogo povabljenca v rodbinskem krogu. V meni še danes nedoumljivi aberaciji ste šli slepo preko moje zaprepaščenosti in — kaj sem hotel: sprejel sem. Ali sevrski porcelan v srcu se je pobelil v kuhinjski krožnik s sledovi malomarne pažnje, vse v enem samem hipu.

Vijaz, rodbina in — božično drevo — v zameno za bilo najkrajši najin sestanev ob kaminu, kje ste to iztaknili?

Vaša insolentno nezaupna in nestrpna mama, vaš sladko prijazen, lepljivi oče, ki ga je že Molière poznal, in drugi, ki so vsi skupaj zlezli na površje, ker so vas pred leti neusmiljeno prodali živo težo, mesarju, so isto tako neusmiljeno hiteli meni dokazo-

vati, da se jim ne sanja, kako vas z obiskom mučijo. Pa ne, da ste hoteli to i vi, in menil! Še danes se čudim, da je izostalo formalno vprašanje, kdaj se mislim oženiti. V očeh vseh sem ga bral.

Trdo me je zadelo in mi je odleglo, ko so se vam pri vlišanju svinca, čim je tista groteskna teta, menda Cecilija, zavreščala »venec, venec!...« razširila oči v gorjupovem razsvetljenju, da ste storila strahovito pogreško, nepopravljivo, razdorno.

Spoznali ste, da je eter homiotonije shlapel. Uvideli ste, da najini večeri, najini in samo najini niso več mogoči, da smejo živeti samo še v spominu.

Ujel sem še trenotek, ko sem vam smel neopaženo zašepetati oni trpko zategli in otožni recitativ:

»Les sanglots longs,
monotons,
des violons
de l'automne...«

Dve težki solzi, v zadnjem hipu prestreženi v robec, ki ga od tedaj pogrešate, ker ga hranim jaz, sta mi, Neti, povedali, da ste mi oprostili, ko sem se iztrgal iz te pogreščine za mrtvecem, ki je živel v naju dveh, neviden in neslučen od drugih, s skoro histeričnim krikom »Srečno novo leto!«

Že tedaj ste vedeli, da večšilo ni pristno. Danes vam to samo še potrjujem. Hadži Loja.

Kino Gaberje

Pod jarmom strasti

Prvovrsten orkester pri vseh predstavah.

Po Hermann Sudermannovem romanu „ES WAR“. — — — Nedelja 1. januarja (Novo leto), ponedeljek 2. in forek 3. januarja.

Novi režim je, kakor pač smemo trditi, pokazal izvestne prednosti napram lanskemu.

Pod eno roko s programom, vselej čigava je in kakšen je program, mora nastati linija, ki je več nego sama afirmacija eksistence. Namesto lanskih dveh smo v že preteklem delu letošnje sezone doživeli šest premijer, očitven znak posvetitve k delu, zakaj teh šest premijer znači 13 predstav.

Bile so to: »Hlapci«, »Mogočni prstan«, »Mlinar«, »Roka pravice«, »Magda« in »Peterček«. Z izjemo »Mlinarja«, katerega avtor je Nemeč Raupach, so zastopani sami slovenski avtorji, med njimi kot imavgurator sezone prvak Cankar. Milčinski in Golia, Nemeč in Cerkevnik tvorijo dva para za nas prav častnih trabantov Cankarja: poleg satirika-pravljničarja romantič-pravljničar, poleg pesnika-realistič realistič-symbolist. Časi, ko so bili domačini kot dramatik bele vrane na repertoarju, so se torej obrnili za sto stopinj; zdaj so že lahko tuji le tribut tuji umetnosti. Sveda ta splošna opazka v Celju baš z »Mlinarjem« ni našla opravičila.

Če primerjam kakovost že danega materijala med odigrami, bi jih razvrstil tako-le: »Hlapci«, »Magda«, »Mogočni prstan«, »Peterček«, »Roka pravice« in zares last »Mlinar«. Najodličnejši uspeh v umetniškem ali moralnem oziru je žela »Magda«, nekako v ravnotežju so si »Mogočni prstan«, »Hlapci« in »Peterček« ter končno »Roka pravice« in »Mlinar«. Finančno je menda blagajniku gledališča najbolj ugajal »Mogočni prstan«, dočim je bila ravno »Magda« slabo razprodana in je to najmanj zaslužila.

Vsebinsko imamo za sabo dramo poklica v »Hlapcih«, satirično Sheherazado v »Mogočnem prstanu«, romantičen igrokaz v »Mlinarju«, žalostno veseloigro (veselo žaloigro?) v »Roki pravice«, ljubezensko dramo v »Magdi« in pravljico za otroke v »Peterčku«.

V inscenaciji je doživel oder precejšnjo revolucijo. Predvsem tu je novi ravnatelj vnesel nov ton in moderno koncentričnost z enostavnimi sredstvi, ki dopuščajo gledalcu svobodno apercipijo scene in dejanja. Novi, moderni in afektni stil je v splošnem zelo ugajal.

Najjačji znak mladega življenja v dramatičnem društvu pa je gotovo pritegnitev novincev v impozantnem številu. V enem slučaju smo odkrili celo prav lep talent, doslej čisto nepoznan, za katerega je res škoda, da je pri prvem poskusu plaval v napačno smer; toda doslednost, s katero je doigral napake do konca, ravno dokazuje, da

dobimo v doglednem času sedaj toli pogrešanega ljubavnika-domačina.

Publika je sprejela novi duh in delo s simpatijo ter obrnila gledališče zadovoljivo pažnjo. Ne sicer vedno, kar naj bo svarilno za vodstvo po starem načelu, da je treba rahločutnemu ustreči, vendar pozitivno toliko, da bo pri očitvidnem stremljenju navzgor in dejanskem postopnem izboljšavanju kakovosti predstav in sodelujočih, popestritvi repertoarja zanesljiv steber predstoječega, na izvedbo čakajočega programa v tej sezoni in vedno bolj v bodočih. S tem upanjem naj stopi gledališče v bogato novo leto 1928. Z.

Občni zbor Kmetijske družbe za Slovenijo.

se je vršil v sredo 28. decembra ob veliki udeležbi delegatov v hotelu »Union« v Ljubljani. Otvoril in vodil ga je predsednik g. Ivan Samcin, ki se je v svojem poročilu spominjal nekaterih važnih gospodarskih zadev. Dasi naše kmetijstvo z veseljem pozdravlja pakt prijateljstva s Francijo, vendar ne želi, da bi bližnja trgovinska pogodba s Francijo preveč oškodovala interese naših vinogradnikov. Znižanje uvozne carine od 120 Din na 45 zlatih Din za 100 l francoskega vina bi nam škodovalo tem bolj, ker bi morali dati iste ugodnosti za uvoz vina tudi Italiji in Grčiji. Kmetijska družba se je uprla tudi roti zahtevam Avstrije, ki bi rada izposlovala višje uvozne carine za jugoslovansko živino in mesne izdelke. Istotako se družba strinja z zahtevom, da se za celo državo upeljejo enotni davki. Iz poslovnega poročila gosp. inž. Lahja posnemamo, da je družba štela lani 226 delujočih podružnic s 14.824 člani. Družba se je bavila z izdajanjem »Kmetovalca«, dalje z nabavo semenja, strojev, sadnih dreves (z družbine drevesnice na Poljanah pri Ljubljani), umetnih gnojil (lani 220 vagonov), galice itd. Pri dopolnilnih volitvah so bili za mariborsko oblast izvoljeni prof. Evg. Jarc, Al. Supanič in Ivan Vrhnjak. Od raznih predlogov so bili sprejeti protest proti povišanju trošarin na alkoholne pijače, protest proti § 69 novega finančnega zakona (da se neupravičeno v pasu 50 km od meje ne smejo prodajati brez dovoljenja notranjega in vojnega ministristva) ter protest proti znižanju naših uvoznih carin na tuja vina.

Spor v Demokrski zajednici.

Veliko pozornost je vzbudila vest današnjih naših jutranjih časopisov, da so muslimani skupno z radičevsko in samostojnodemokratsko opozicijo v sarajevski oblastni skupščini glasovali

za nezaupnico davidovičevskemu predsedniku Grdžiću. Radičali sicer niso glasovali, bilo je pa jasno, da so se z muslimani dogovorili glede svojega nastopa. V sarajevskih časopisih je došlo vsled tega nastopa takoj do ostrega prepira med davidovičevci in muslimani, torej med sestavnima deloma Demokratske zajednice v Narodni skupščini. Sodi se, da bodo sarajevski dogodki vplivali tudi na politično konstelacijo v Beogradu.

Intrige in konstatacije.

V beograjskem »Odjeku«, tedniku, ki je bojda osebno glasilo g. Davidovića, piše nekdo, pravijo, da g. Milan Grol, da ne more nikdo imeti česa proti sodelovanju demokratov z radikali, vendar pa ne spada na čelo take kombinacije g. Velja Vukičević. Naj se ustvari nova vlada, v katero bi šel tudi g. Radić, vendar pa brez g. Pribičevića, čegar stranka da je izgubila ves raison d'être, da obstoja kot samostojna politična grupacija. — Opozicija odgovarja, da na tako kombinacijo ni misliti, ker je kmečko-demokratska koalicija v Narodni skupščini tako tesno organizirana skupina, da ne more v vlado eden del brez drugega. — Zagrebške »Novosti« dostavljajo: »Tu nam prihaja na misel, da kmečko-demokratska koalicija namestoma čaka na »konečno odločitev« g. Davidovića in Demokratske stranke (na strankinem kongresu sredi januarja 1928), da se tako izogne očitku, da ustvarja »prečansko fronto«. Ako je v resnici tako, potem dela s tem po našem mišljenju kmetičko-demokratska koalicija drugo napako v sedanji etapi svoje politike. (Prva napaka je po mnenju lista brezplodno obešanje na Davidovića.) Ker prvič ji ni treba skrivati, da je stvarno itak »prečanska fronta«, drugi pa tega tudi ne more storiti, če dela na izenačenje prečanov s Srbijanci. Končno je pa ona že več ko jasno dokazala, da prečanski front ni naperjen proti Srbiji ali srbijancem, ker sprejema zvezo s srbijanskimi demokrati in sprejema Davidovića kot svojega šefa... Ker so »Novosti« drugače vladni list, bodo sedaj naši ljudje zopet vprašali, zakaj ta dobrohotna svarila? Tako se pri nas težko pride iz večnih intrig do poštenega dela.

Mrz, viharji in poplave.

Poleg drugih rek je v zadnjih dneh zlasti Sava zelo narasla in je dosegla pri Sremski Mitrovici 5 in pol metra nad normalo. Silne vodne mase, ki jih je povzročilo talenje snega, ko porušile nasipe blizu Mitrovice in poplavile tudi več krajev pri Osjeku. Bati

se je bilo katastrof, ki so pa menda za enkrat odvrnjene, ker je pričelo v državi zopet močno snežiti.

Sneg in zimo so dobili te dni tudi na Madžarskem, kjer so vsled hudega mraza zmrznile tri osebe. V sredo so divjali v Italiji in v južni Angliji ledeni viharji, ki so povzročili mnogo škode. Vsled burje je bil v Trstu promet skoraj docela ustavljen. V Napulju je porušil morski vihar 300 metrov nabrežja, v mestu Pozzuoli pa most, ki veže restavracijo ob morju s kopnim. Okrog 30 gostov je bilo vsled tega odrezanih od sveta in so jih le s težavo rešili. Rio Mongero na Sardiniji in Arno pri Firenci sta vsled deževja prestopila bregove in povzročila hude poplave. Močen široko je poplavljal v Benetkah Markov trg in druge nižje ležeče mestne predele. Morje je znatno naraslo.

V Rokavskem prelivu je vihar onemogočil promet z ladjami. V južni Angliji so nekatera mesta radi visokega snega odrezana od ostalega sveta. Huda zima je zavladala tudi v Nemčiji in Avstriji. Izgleda, da bo mrz v Srednji Evropi te dni dosegel višek in da bo pojenjal šele okoli Treh kraljev.

Celjske vesti.

c Silvestrov večer Sokolskega društva v Celju je priljubljena vsakoletna zabava celjskega občinstva. Izvedeli smo, da bo letos Sokol nudil pester in zanimiv vspeh, ki bo vsakega obiskovalca zadovoljil. Razum telovadnih in rajalnih nastopov je na vspehu več šaljivih nastopov in godba. Posebno posrečena bo letošnja polnočna alegorija. Kdor hoče zadnje ure v letu preživeti v neprisiljeni, domači zabavi, obišče gotovo sokolski Silvestrov večer.

c Čiščenje ulic. Danes in včeraj je znova padlo precej snega, vsled česar opozarjamo že sedaj mestno občino, da naj drugače očisti celjske ulice in trge kakor se je to zgodilo zadnjič, ko smo imeli vsled slabega čiščenja ulic in trgov naravnost neznošno žlavso. Saj ne plačujemo premalo davkov in doličlad, tako da že smemo zahtevati nekaj več reda in snage kakor ga ima kaka hribovska vas.

c Občinski odbor Celjske okolice je imel v sredo popoldne svojo prvo redno sejo. Na dnevnem redu so bile najprej volitve odsekov. Klerikalci so pri tej volitvi izrinili socialiste iz odsekov samo radi tega, da bi zmanjšali v odsekih upliv naprednjakov. To je začetek načela »Mi sami in samo mi« v upravi okoliške občine, ki ne bode rodil dobrega sadu. Nasilno izključevanje opozicije od sodelovanja bode vzbudilo v okoliški občini tudi pri nesoci-

Miguel de Echegara:

Hidalgo.

Ob desetih zvečer je Conde de Sagreda odšel v klub na Boulevardu des Capucines. Lakaji so uslužno priskočili in mu pomagali sleči kožuh, izpod katerega se je prikazala bela srajca in brezhibni frak, tista »črno-bela barva« vsakega gentlemana.

Vsi v klubu so vedeli, da je izgubil vse svoje premoženje. Petnajst let mu je zadostovalo za resnično »življenje« v Parizu, kjer ni vzbudil majhne senzacije. Tudi sluga, ki so mu stregli, so poznali njegov položaj, toda tega niso hoteli pokazati. Kako rad je razmetaval denar! To je bil pravi: gospod! Bil je aristokrat! Ne tak, kot eden izmed poljskih kolegov, ki so ga vzdrževale ženske, ali oni laški marchese, ki je s kartami »korjigiral« svojo denarnico — ne! — on je bil: Hidalgo, španski grande, katerega predniki so bili velikaši, taki, kot se jih vidi v »Comedie Française« v Cidu ali Ruy Blasu.

Dasi je bil star že štirideset let, je bil še vedno oni »lepi Sagreda«, kakor so ga imenovali pred mnogimi leti lepe žene v Maximu in zapeljivi ženski jezdec v Boisu. Nad obrvmi je imel nekaj gub — samo to je kazalo, da je živel preveč burno. Toda njegove črne oči so ostale mlade... Tem očem se

je imel zahvaliti za priimek »mavrski plemič«, ki so mu ga dali prijatelji.

Člani kluba so diskretno razpravljali o težkem denarnem položaju, v katerem se je nahajal. Hoteli so podzvzeti nekaj, da mu pomorejo.

Grof, ki je bil vedno miren, se ni udajal varljivim nadam. Vedel je, da mu sorodniki ne bodo ničesar dali. Kje so že bile bogate haciende, ogromna polja zlate pšenice v Kastiliji, riževa polja v Valenciji, vsa bogata posestva rodbine Sagreda.

Pariz in bogata kopališča so požrla vse. Ostal mu je le spomin na dve znameniti igralki, nasmešek znanih mondenov, spomin na koptečo senzacijske dvobojeve in zavest, da je bil poštenjak.

»Moja usoda je odločena«, je rekel sam pri sebi. »Ali naj se ustrelim? Ne! Mož se ustrelji le, če je njegova čast omadeževana. Ker sem razmetal zadnje ostanke svojega velikega premoženja, bom moral pač postati vojvak v Algiru, ali cowboy v argentinskih pampah.

Ko se je zadnjič vračal s potovanja po Španiji, je bil v družbi neke senorite. Ženska! Prvič je tedaj videl resnično žensko. Kako se je razlikovala Ines od onih nervoznih koket pobarvanih lic in lažnega smeha, ki so dotlej igrali glavno vlogo v njegovem življenju.

In ravno v času, ko je prvič videl to resnično žensko, je stal pred denarnim polomom. V njegovem domu je vladalo še vedno tako življenje kot prej, a, kako dolgo bo še? Ali se mu bo enkrat nasmehljala tista sreča, ki se mu ni hotela nikdar nasmehnuti v Ostendu, Monte Carlu in Parizu?

Kot običajno je zvečer po souperju peljal Ines v gledališče, potem pa odšel v klub, kjer je vsak večer s prijatelji kvartal.

Dobival je. Vsak večer deset, tudi dvajset, o prilikah tudi do štirideset zlatov. Tako je živel iz dneva v dan, v nadi, da morda le še pridejo zanj boljši časi.

»Ali bi igrali partijo? Želite?«

»Rade volje, dragi moj mavrski plemič!«

»Toda v skromnih mejah, vložek naj bo pet frankov, ker vem, da bom dobil!«

Igrala sta v žaru bleščečih svetilk. Vse je bilo tiho, kot da težki zastori zadržujejo vsak glas.

Grof je dobival. Dobival je neprestano. Če je imel dobre karte ali slabe, nasprotnik je imel v vsakem slučaju še slabše. Pred njim je ležal cel kupček zlata, ko je nek član kluba, ki se je dolgočasil in se sprehajal iz kota v kot, pristopil k igralni mizi.

Najprej je stopil k Sagredi, potem je šel k grofu Treminisièra, ki se je

pričel vznemirjati.

»Toda, za vraga«, je vzkliknil in prijel grofa Treminisièra za roko, »zakaj ne izkoristite svojih kart? Zakaj tako neumno mečete ven, kar imate?«

Več ni mogel povedati. Sagreda je položil svoje karte na mizo in vstal. Bil je bled kot mlič.

»Razumem«, je spravil s težavo iz grla in gledal grofa. »Dovolite, da se odstranim.«

Z nervozno kretinjo je odrinil denar, ki je ležal pred njim na mizi.

»To je vaše!«

»Ali... dragi moj mavrski plemič... Ali, Sagreda, kaj mislite...? Dovolite mi grof, da vam...?«

»Dovolj! Rečem vam, da razumem.«

Še to je dodal:

»Najlepša hvala, grof! To so usluge, ki jih človek ne pozabi... Še enkrat — srčna hvala!«

In ponosno, kot je prišel, se je odstranil iz kluba.

Ogrnil je svoj dragoceni kožuh in drvel po boulevardih. Ljudje, ki so prišli iz gledališč, so mu zastavljali pot, a španski grande si jo je delal s komolci, hoteč čimprej priti iz tega ozračja, ki se mu je gabilo. Ni vedel, kam hoče. Le ven, ven...!

»Dolgov! Delati dolgove, to ni nepošteno. A dobivati miloščino, to je nečastno, to peče...!« Ko je v minulih letih premišljal o svojem polomu,

jalističnih volilnih nevoljo in zahtevo, da morajo naši odborniki vočigled brutalnosti klerikalcev svojo politiko spremeniti. V šolski odbor so bili izvoljeni gg. Vinko Kukovec, Miloš Levstik, dr. Godnič, Franc Petschuch (!) in Franc Vltavsky. Tedaj zopet noben socialist, kljub temu, da je menda večina dece iz delavskih družin. G. dr. Godnič, zdi se nam, niti v okoliški občini ne stanuje, izvolitev Petschucha v okoliški šolski odbor pa je navaden nacionalni škandal. Pri slučajnostih se je sklenil proračunski provizorij za januar in februar 1928. Koncem seje se je sklenilo, naj občina dela za ustanovitev ljudske kuhinje v Gaberju in naj posveti pažno gradnji stanovanjskih hišic za delavce.

c *Savinjska podružnica Slovenskega planinskega društva v Celju* naznanja, da je na livadah nad in pod Celjsko kočjo vsled novo zapadlega pršiča, izborna smuka. Za Silvestrovo in Novo leto je Celjska kočja, kot tudi sicer vedno z vsemi potrebščinami za dušo in telo, izvrstno oskrbljena. Smučarji bodo Novo leto brez dvoma pozdravili v beli naravi. Idealna smuka je na Mozirski planini. Mozirska kočja nudi smučarjem dobro in udobno tudi večdnevno prebivališče. Ključje Mozirske kočje dobite v Mozirju. Pravičljiva je pokrajina od Ljubnega, Luč, Solčave do Logarske doline. Piskernikovo zavetišče v Logarski dolini je s priprostimi jedili in izvrstno pijačo dobro preskrbljeno in vsjo leto odprto. Prostori se lahko dobro in toplo kurijo. Saminec od Ljubnega oziroma Luč dalje je izboren. Prijatelji zimske narave, praznujte Novo leto v nepopisno lepem miru snežne pokrajine!

c *Oblastno gospodarstvo v Rogški Slati*. Pišejo nam: V zadnji številki »Nove Dobe« ste opravičeno grajali stremljenje klerikalcev, da bi si ustvarili v oblastnih odborih in uradih na stroške že itak preobremenjenih davkoplačevalcev razne sinekure in udobnosti. Zdi se, kakor da nekateri gg. že začnajo. Včeraj je bil zdraviliški avto klican iz Slatine v Maribor, ker se je peljal oblastni odbornik Kranjc s skupščinskimi poslancem Vrečkotom v Šmarje po političnih opravkih. Opoldne sta oba gospoda poslala šoferja v Slatino na Kosilo. . . . Potem ju je peljal v Kozje na političen shod. Prosili bi za pojasnilo, kdo plača šoferja, bencin, gumi in popravila za avto? Isto velja za voznjo dr. Leskovarja z zdraviliškim avtomobilom iz Maribora v Zagreb. Ako bi se izkazalo, da nista oba gg. sama nosilca stroškov za te vožnje, se bode ta in še eventualni bodoči slučajji še primerno porabili za ilustracijo gospodarstva v naši oblasti.

c *Opozorilo OUZD vsem delodajalcem!* G. Minister Socijalne Politike je pod brojem 10683 z dne 6./12. 1927 izdal naredbo, s katero se dosednji mezdni razredi od 1. do 7. s 1. januarjem 1928 ukinjajo in nadomestijo z novim 1. mezd. razredom. V ta novi

ga je obšel strah ob misli, da ga bodo prijatelji zapustili. Nikdar pa ni mislil na to, da bo pri njih vzbudil sočutje.

Zahotelo se mu je miru. . . !
»A dios, Conde de la Sagrada! Potomec namestnikov in podkraljev v Južni Ameriki je hotel začeti novo življenje, polno pustolovščin. Zakaj ni že tega davno storil? Zakaj ni kot človek brez imena stopil v legijo banditov in obupancev? Da bi pa živel od milosti in milosčine svojih prijateljev. . . ?

Na Ines v tem trenutku niti mislil ni! Čutil je le, da ga je sram, da je onečastil stoletni ponos svojih prednikov.

Zgodaj zjutraj se je pred malim hotelom pri kolodvoru St. Lazaire zbrala velika množica ljudi.

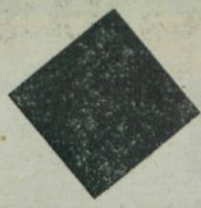
V hotelski sobi so našli na preprogi mrtvega moža v fraku; v roki je še vedno držal revolver. . . in bela srajca je bila vsa rdeča od krvi. . .

(Prevel B. R.)

Cyanik majučinkovi jsi st up za lise in druge roparice. Ampula 10 Din. — **Cyankali** v mošnjicah kos 7 Din. — **Strihnin** se dobi svež v drogeriji

Sanitas, Celje

NB. Pri nabavi je treba prinesiti vedno strupno dovolilnico.

Glavna zaloga

Delniške pivovarne „Union“ Ljubljana - Laško - Maribor v Celju

priporoča
vsem cenjenim odjemalcem
svoje izborni pivo in prosi
še za nadaljno naklonjenost,
želeč

srečno in veselo
Novo leto 1928

mezdni razred spadajo vsi nameščenci, ki ne prejemajo nobene plače ali pa prejemajo manj kot 8 Din dnevno. Po tem novem mezdnom razredu znaša od 1. jan. 1928 dalje celokupni dnevni prispevek za bolezensko zavarovanje 0.36 Din. Delodajalci smejo svojim nameščencem, ki spadajo po svojem zasluku v ta novi mezdni razred, odtgovati za bolezensko zavarovanje dnevno 0.18 Din, za borzo dela pa 0.02 Din. Za vajence, ki ne prejemajo nobene plače, mora plačati celotni prispevek delodajalec sam. Potrebne preuvertitve v nove mezdne razrede bo za že prijavljene osebe izvršil okrožni urad sam. — Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani.

c *Boj proti šušmarstvu v obrti.* Za obrtna društva in obrtniške organizacije sploh je eno od najneprijetnejših vprašanj boj proti šušmarstvu. Reden obrtnik se mora toliko in toliko let učiti, potem iti po svetu, kasneje redno prijavitelj oziroma si izprositi dovoljenje za izvrševanje obrti, podvreči se večni kontroli in stotini raznih raznih predpisov in zakonov, nositi različne davčne, socialne, organizacijske dajatve — kaj bi človek pravil! Ni čudno, da mora biti tudi neglede na kvalifiteto dela dražji ko sosed — šušmar, katerega ni stal ničesar niti uk niti kaj drugega in kateri živi tudi danes brez vseh bremen in sitnosti. Ljudje razumejo to seveda drugače in celo zameravajo, ako se obrtniki branijo pred šušmarji. No, oblasti drže z njimi: l. 1926. je bilo na pr. pri celjskem glavarstvu naznanjenih 187 šušmarških slučajev, med njimi le 28 z uspehom; letos do jeseni je bilo naznanjenih 84 oseb, od teh je bila oproščena 1, kaznovani 2 in obrtni list so dobile 3 osebe. Vse drugo je bilo brezuspešno. Če je tako, potem pa je vendar težko razumljivo, zakaj imamo obrtniške zakone, zadrage itd., itd. Ali se naj vse to upošteva — ali pa se naj odpravi. Sedanje obrtništvo bode trpelo težko škodo, zato bode pa bodoči rod bolj živel, takrat pa na škodo — občinstva. V tej zadevi se je oglašila včeraj tudi posebna obrtniška desetčlanska delegacija pri novem celjskem glavarju g. dr. Hubadu. Glavar je deputaciji ob-

ljubil, da bode pazil na šušmarje in bode šel pri opravičenih pritožbah obrtništva na roke.

c *Veselica v prid celjski dijaški kuhinji.* Kakor vsako leto se vrši dne 14. januarja 1928 običajna prireditev v prid celjski dijaški kuhinji v restavracijskih prostorih Narodnega doma. Začetek ob 8. uri zvečer. Ker je ta prireditev namenjena izključno v dobrodelen namen, se opozarjajo vsa društva, da to upoštevajo ter opuste eventualno prireditev v Narodnem domu.

c *Smuški tečaj pri koči na Sv. planini (985 m)* se je moral vsled nenadnega silnega juga odgoditi. Za slučaj, ako se prijavi dovolj udeležencev in ako zapade nov suh sneg, se bo vršil šestdnevni tečaj, in sicer od 5. do 10. januarja 1928 pod enakimi pogoji, kakor je bilo že objavljeno. Prijave sprejema voditelj tečaja g. R. Badjura, Ljubljana, Bleiweisova cesta 10, palača velikega župana. — Litijska podružnica SPD.

c *Ambulatorij tovarne A. Westen v Gaberju pri Celju.* Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani je v prostorih tovarne A. Westen v Gaberju pri Celju ustanovil poseben ambulatorij, namenjen predvsem za zavarovane člane-uslužbence tovarne A. Westen. V tem ambulatoriju prične ordinirati dne 1. januarja 1928 uradov zdravnik gosp. dr. Premšchak Franjo. Ordinacije se bodo vršile vsak delavnik od 9. do 11. ure dopoldne. V splošnem ambulatoriju OUZD v Celju v Vodnikovi ulici št. 1 pa bodeta ordinirala uradova zdravnik od 1. januarja 1928 dalje za člane-uslužbence in njih svojece ostalih delodajalcev v Celju in Okolici Celje vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne.

c *Našla se je tanka srebrna ovratna verižica z obeskom v obliki štiriperesne deteljice — začetkom decembra v veži Zvezne tiskarne. Lastnik jo dobi v pisarni tiskarne.*

c *Občni zbor Krajevne odbora Udruženja vojnih invalidov Celje* se vrši dne 8. januarja 1928 ob 9. uri dopoldne v mali dvorani Narodnega doma v Celju, na katerega se vabi vse člane in članice, da se ga sigurno udeleže. Kraj. odbor je v poslovnem letu

1927. priredil več dobrodelnih prireditev v korist podpornega sklada, iz katerega se je najpotrebnejšim članom podelilo več podpor in sicer okrog 7.000 Din. Podpore so se podeljevale deloma v živilih in blagu, največ pa v gotovini. Pri podeljevanju podpor se je upoštevalo predvsem slučaje bolezni, smrti, brezposelnosti itd. Poleg tega je Kraj. odbor vršil za članstvo brezplačno vse intervencije in druga splošna invalidskih zadev se tičoča dela. Ob zaključku starega leta si Kraj. odbor šteje v dolžnost, da se tem potom zahvali celokupni celjski javnosti, ki je z raznimi prostovoljnimi prispevki in drugimi naklonili pripomogla, da je odbor mogel vršiti to veliko humanitarno delo, ter obenem prosi, da mu cenj. celjska javnost tudi v Novem letu ostane tako naklonjena, kakor do sedaj.

c *Imenovan je bil naš celjski rojak Drago Špeglič za rezervn. podporočnika ekonomske stroke.*

c *Opozorjamo* ponovno na 2. plesni venček trgovskih nastavljenecv, ki se vrši dne 5. januarja 1928 v celjskem Narodnem domu.

c *Brivnice* so na Novega leta dan celi dan zaprte.

c *Izobraževalno društvo Bratstvo v Celju* priredi v soboto, dne 31. decembra v prostorih hotela »Balkan« *Silvestrov večer*, katerega spored bo zelo zabaven. Vstopnina prosta. Vabljeni so vsi prijatelji prijetne zabave.

c *Prosimo hišne posetnike in oskrbnike*, da čistijo hodnike in jih potesajo s pepelom ali žaganjem, da ne bo nepotrebnih nezdod.

c *Izgubljeno in najdeno.* Izguba: zlata zapestna ura, vredna 800 Din. Najdba: 1 petelin.

c *Nočno lekarniško službo* ima od sobote 31. t. m. do vključno petka, dne 6. t. m. lekarna »Pri orlu« na Glavnem trgu.

c *Umrla sta* v celjski bolnišnici Franjo Pečnik, čevljar iz Vrba pri Zalcu in Martin Sedšak, ki so ga našli pijanega in napol zmrznjenega na cesti pri Teharju.

c *Umrla je* gospa Marija Szabo iz Šoštanja dne 29. decembra ob pol 9. uri zvečer. Pogreb se vrši dne 31. decembra ob 15. uri na mestnem pokopališču. Pokojnica je sestra gospe Zofije Žurman.

c *Prevzem gostilne.* Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem dala mojo gostilno na »Škarpi« na račun gospodu Rudolfu Cafuta z dne 1. januarja 1928. Točila se bodo prvovrstna ljutomerska, haloška, jeruzalemska in dalmatinska vina ter bodo vsaki čas mrzla in topla jedila na razpolago. — Obenem voščima vsem cenjenim gostom veselo Novo leto ter se priporočava za obilen obisk. — Jožefa Zagradišnik in Rudolf Cafuta. 1229

c *Poslopje bivše okoliške deske šole* v Razlagovi ulici je kupila Delavska zbornica za 250.000.— Din. V poslopju se bodo nastanile razne delavske institucije. — To poslopje je kupila okoliška občina od nekega Tappainerja jeseni l. 1876., leto potem, ko je dobila okoliška občina svojo lastno šolo. Bila je popreje navadna stanovanjska hiša, ki so jo morali še le adaptirati za šolske namene. Stala je takrat brez adaptacije in popravil 14.500 gl.

c *Živčno slabim* in neugodno razpoloženim osigurava prirodna Franc-Jožefova gorka voda dobro prebavljanje, vedro glavo in mirno spanje. Po izkušnjah znamenitih zdravnikov za živčne bolezni se zamore *Franc-Jožefova* voda uspešno uporabiti tudi pri težkih obolenjih mozga in hrbtenice.

Mestno gledališče.

Reper oar :

Četrtek, dne 5. januarja ob 17½ popoldne: »Peterčkove poslednje sanje«. Šolska predstava.

Da omogoči tudi najrevnejši deci poset P. Golie lepe božične povesti »Peterčkove poslednje sanje«, priredi mestno gledališče v četrtek pred prazniki sv. Treh kraljev šolsko predstavo ob znatno znižanih cenah. Ložni in parterni sedeži so po 8 Din, galerijski po 5 Din, stojišča po 2 Din. Prosimo p. n. šolska vodstva, da opozore učence na to predstavo.

Srečno in veselo Novo leto 1928

želiyo vsem svojim cenj.strankam, gostom in odjemalcem sledeče tvrdke:

Zvezna tiskarna in knjigoveznica v Celju	Anončna in reklamna pisarna Miroslav Rudolf Celje
Hotel «Celjski dom» Aleksander in Marija Hlavač Celje	Jakob Baraga kolodvorska restavracija Celje
Julio Meini d. d. Celje, Kralja Petra cesta	Manufakturna trgovina Fischer in drug Celje, Kralja Petra cesta
Čevljarna «Adria» Celje, Liubljska cesta Narodni dom	Karol Mantel stašičarna Celje, Gosposka ulica

Hotelska družba v Celju

Veselo in srečno Novo leto 1928
vsem cenjenim gostom

hotel „Europa“

<p>Franjo Dolžan stavbno in galanterijsko kleparstvo Celje, Za kresijo</p>	<p>F. S. Lukas žganjarna in tovarna likerjev Celje</p>	
<p>MARTIN OREHOVC krznar in izdelovatelj raznih čepic Celje, Gosposka ulica</p>	<p>ALOJZ KROPLIČ mesar Celje, Ljubljanska cesta</p>	
<p>Jos. Gorenjak mesar in klobasičar — zajtrkovalnica Celje, Kralja Petra cesta</p>	<p>G. Gradt stavbni in umetni ključavničar, izdelovalec mostnih tehtnic, oblastveno koncesijonirani instalater vodovodov Celje, Vodnikova ulica</p>	
<p>Gaberc & Videmšek agentura in komisijska trgovina z mlinskimi izdelki in drugim blagom Celje, Razlagova ulica</p>	<p>R. Perdan mehanična delavnica Celje, ulica Matije Gubca</p>	
<p>A. M. Baldasin izdelovalnica sodavode in pokalic Gaberje—Celje</p>	<p>Erni Nikolaj trgovina s premogom in drvni Gaberje—Celje, pri Kralja Aleksandra vojašnici</p>	
<p>Kavarna «Merkur» IVAN JIČHA Celje, Krekov trg</p>	<p>Likajnica M. Covnik Celje, Prešernova ulica</p> <p>Hotel F. Skoberne Celje, Ljubljanska cesta</p>	
<p>Ignac Grilc stavbno in pohištveno mizarstvo s strojnim obratom Gaberje 140 Celje</p>	<p>Jos. Kos čevljarški mojster Celje, Ljubljanska cesta 10</p>	<p>S. Holobar slikar, črkoslikar in pleskar Celje, Za kresijo Podružnica Rogaška Slatina</p>
<p>Jos. Krell konfekcijska trgovina Celje, Kralja Petra cesta</p>	<p>Ivan Staupe stavbno in galanterijsko kleparstvo Gaberje 78 Celje</p>	<p>Karol Perc restavracija «Narodni dom» Celje</p>
<p>Jos. Krell konfekcijska trgovina Celje, Kralja Petra cesta</p>	<p>Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju</p>	

Zora vstaja dela se dan, ker Radion pere sam!

Razumna Mica uživa svoje življenje. Ne muči se z žehtanjem ali krtačenjem, za njo dela Radion. Radion sam? Ja!

Perite tako:

»Raztopite Radion v mrzli vodi, denite poprej namočeno perilo v to raztopino, kuhajte 20 minut, nato pa izplahnite!«

Perilo je čisto in snežno belo! Drgniti in krtačiti je nepotrebno, ker perilu in rokam samo škodi in — se postane mogoče lepši od tega?

Radion, idealno pralno sredstvo varuje perilo!

RAZUMNA MICA

Kino

Mestni kino. Petek 30. decembra: »Ljubezen in trgovina«. Veličastna drama iz modernega življenja v 8 dej. V glavnih vlogah Eve Francis, Gabriel Gabrie in Paul Guidé, ki je igral vlogo Orlova v velefilmu »Casanova«. Eden najelegantnejših filmov nove sezone. — Na Silvestrov večer zaprto. — Nedelja 1. (Novo leto) in ponedeljek 2. januarja 1928: »Dragulji maharadže«. Ogromna senzacija v 6 dej. V dvojni vlogi Harryja in Henryja Duvala ljubljene kinopublike Harry Piel. Opasna pot v Nizzo. Dragulji maharadže iz Johore in njih skrivnost. Najnovejši in najsijajnejši film Harryja Piel.

Kino Gaberje. Petek 30. in sobota 31. decembra (Silvestrovo): »V cirkusu življenja«. Velika pustolovščina v 6 dej. V glavni vlogi Tom Mix. Senzacija. Na Silvestrovo 2 predstavi: ob 6. in 8.15. — Nedelja 1. (Novo leto), ponedeljek 2., torek 3. jan.: »Pod jarmom strasti«. Po znamenitem Sudermannovem romanu »Es war«. V glavni vlogi Greta Garbo kot Felicitas, John Gilbert — Leo v. Handern. Za Greto Garbo je navdušenje po vsej Jugoslaviji že tako veliko, da kreacije te igralkice ni treba posebej poudarjati. John Gilbert ima istotako že zdavno svojo publiko, istotako tudi Lars Hansen, ki je v vlogi Ulrika izvrsten. — V sredo 4., četrtek 5., petek 6. (Sv. trije kralji), sobota 7. jan.: »Moja telka — tvoja telka«. Veseloigra v 6 dej. V glavni vlogi Henny Porten.

Reklamne objave.

R Revmatizem (zahvalna izjava). G. dr. I. Rahlejevu, Beograd, Kosovska 43. Velepoštovani gospod! Iskreno se Vam zahvaljujem za Vaše zdravlilo Radio Balsamika, od katerega sem porabil eno steklenico. Izkazal mi je toliko pomoči, da ne morem opisati svoje radosti in ne vem, kako naj se Vam zahvalim. Bil sem tako za kroničnim revmatizmom bolan, da sem s svojim življenjem takorekoč obračunal. Obiskal sem vse zdravnike v tem kraju in kopalnišča vsako leto od 1920, toda vse brez uspeha. Toda sedaj, po uporabi Vašega zdravila, se počutim docela zdrav. Za to se moram edino Vam zahvaliti. Z največjo hvaležnostjo in globokim spoštovanjem ostanem Radić Kaludjevović. Preljina (sr. Ljubiški), novembra 1927. — Lek Radio Balsamika izdeluje, prodaja in razpošilja po povzetju laboratorij Radio Balsamika dr. I. Rahlejeva, Beograd, Kosovska 43. Lek se dobi v vsaki bolji lekarni in drogeriji.

R Štediti na kurjavi je posebno važno v današnjih težkih časih. — Mesto enkrat na mesec, perite dvakrat na teden, ob času ko kuhate kosilo. — Ni več pranja od jutra do večera, ako perete v rastopini »Radiona«. — Miliionov gospodinj je našlo v »Radionu« svojo dobrotnika.

Arkadij Averčenko:

Umetnik v gladovanju.

I.

»Kdo ste Vi?«
»To ni važno.«
»Kdo Vas je poslal k meni?«
»Nikdo. Prišel sem tako, sam od sebe...«
»Kaj želite?«
»Delati!«
»A kaj znate?«
»Nič...«
»Gotovo ste prej nekje kaj delali?«
»Nisem! Ničesar!«
»Hm, pa živeti se vendar more od ničesa!«
»Jaz sem živel...«
»In jedel?«

»Vidite, to je ravno ono!... Jaz sem pravzaprav vedno gladoval. Poglejte me in sami boste to opazili na meni!«, je rekel mlad, beden človek z dolgimi, opičjimi rokami, upalimi prsi in neobritim, shujšanim licem.

Ta razgovor se je vršil okrog pol enajstih dopoldne v poslopju panoptika med mladencičem in gospodom Charlesom.

Gospod Charles je pogledal fanta, se za trenutek zamudil in rekel:

»Lahko Vam dam mesto v svojem panoptiku. Igrali boste indijskega fakirja. Občinstvo bo pozvano, da prebada Vaš jezik z iglami. To je zelo napeto, zelo zanimivo in bo nedvomno večkrat napolnilo hišo!«

»To nimam nikakega smisla«, odvrne mladenič. »Iščem lažji posel.«

»Ne vem nič lažjega! A kaj znate drugače? Menda ste vendar kaj delali v svojem življenju?«

»Samo eno: gladoval!«

»Potem gladujte dalje!« zakriči besno lastnik panoptika. »Gladujte dalje!«

»Jaz tudi hočem dalje gladovati!« odvrne fant škripaje z zobmi in se obrne, da gre. »Rajši gladujem štirideset dni, nego da se dam tako nahruiliti.«

»Dovolite, prosim lepo«, začne nenkrat lastnik panoptika zelo vljudno, »bi-li mogli v resnici gladovati štirideset dni?«

»Pa rekel sem Vam že... to je edino, kar znam!«

»Dragi prijatelj, potem bi lahko midva sklenila posel. Če boste gladovali štirideset dni, Vam bom plačal tisoč rubljev. Poleg tega boste dobivali od vsake prodane vstopnice, izvezemsi vstopnic za vojaštvo in otroke, po pet kopejk.«

»Samo pet kopejk?« vpade raktični človek. »Ne, izpod deset kopejk od vsake prodane vstopnice in 1000 rubljev za štirideset dni ni nič...«

»Hm... da, potem vzemite na znanje, da boste dobivali dnevno čašo vode in ničesar drugega. Dali Vas homo v omaro s steklenimi stenami, ki jo bo službeno čuvala policija. V tej omaro boste ostali celih štirideset dni. Raz-

ume se, da ima ta omaro luknjice za zrak in lijak, skozi katerega boste dobivali vsak dan vodo. Po preteku štiridesetih dni boste prejeli dogovorjeni tisočak kot honorar. Če pristanete, stopiva v mojo privatno poslovnico, da skleneva posel.«

»Pustite me vsaj ponoči iz steklene omare!« reče mladenič.

»Dragi prijatelj, ali ste znoreli? Kaj vendar mislite! Za Boga, to ne gre! V interesu posla je: če bi Vas pustil ponoči iz omare, kje je tu kontrola? Stvar potem ne bi bila zanimiva in nikdo ne bi prišel.«

»Samo eden pogoj!« reče mladenič.

»Predno ležem v stekleno omaro, mi morate plačati dostojno večerjo!«

»Dobro, pojdiva v poslovnico in podpisiva pogodbo... Potem pa moramo sestaviti lepak, da bo svet zazijal od začudenja, ko ga bo čital...«

II.

Občinstvo je stalo radovedno pred panoptikom. Pred njim so viseli ogromni pestri lepaki, na katerih se je bleščal sledeči oglas:

Z dovoljenjem oblasti

se bo uprizorila v znanem panoptiku umetnika v čarovniških monsieurja Charlesa vrsta senzacionalnih predstav z geslom:

Čudo organizma!

Ali: Jaz ne jem ničesar!

Glasoviti asirski umetnik v gladovanju Mac Chambock se bo produciral v gladovanju kot znanstveno zanimivi izvedbi.

Mi vsi, spoštovana gospoda, jemo štiri- do petkrat dnevno. Tu pa se nahaja človek, ki bo gladoval štirideset dni in štirideset noči, ležeč v stekleni omaro!

V prisotnosti cenjenega občinstva bo policija zapečatila stekleno omaro, v kateri se bo nahajal mister Chambock.

Spoštovano občinstvo prevzema samo kontrolo!

Pri premijeri, t. j. na dan, ko bo šel mister Mac Chambock v stekleno omaro, zvišane vene.

Otroci in vojaki od narednika doli plačajo polovico.

Za čim mnogobrojnejši poset prosimo ravnateljstvo panoptika.

Charles (pravi)

ravnatelj panoptika.

Opozarjamo, da se vrši zapečatenje steklene omare danes točno ob 8. uri.

Gosta, nervozna, nestrpna ljudska množica je obkolila stekleno omaro, v kateri je mirno ležal mister Mac Chambock. Napel je svoje mršave prsi, si popravil rožnati triko in naredil z roko neki znak.

Nato je stopil monsieur Charles k stekleni omaro in zaklical:

»Hallo! Chambock sary?«

»Lapi tak!« odvrne namišljeni Asirec in začel je drhteti od mraza.

»Pustite pokrov! Gospod policijski poverjenik, izvolite službeno zapečatiti stekleno omaro. Znanstveni akt se torej začinja!«

Orkester, sestojč iz vijoline, glasovira in jazz-bobna je zaigral bravurozno koračnico. Občinstvo je ploskalo.

Asirec je sedel v svoji stekleni omaro in stisnil obrvi. Čutil se je docela junaka, ker je bilo tisoč oči uprtih vanj, a ni mogel najti pravega miru in prostora. Zdaj je podprl svoje neobrite čeljusti s širokima dlavima, zdaj je položil roke pod hrbet, potem je zopet podstavil eno roko pod glavo, z drugo pa se je praskal po nogi...

Občinstvo ga je gledalo kakor neobičajno ribo v akvariju.

»Hm... on diha!« reče neki gimnazijec.

»Tepec, čemu bi ne dihal?« je odgovoril nekdo poleg njega.

»Kako dolgo že sedi v tem steklu?«

»18 minut!«

»Zares? Ali ne je ničesar?«

»Smešno, tako dolgo bi lahko tudi jaz zdržal brez hrane!«

»Če bi ti ne jedel 18 ur, bi kričal od gladi... ta pa bo gladoval 40 dni in 40 noči...«

Neka mlada dama je nezadovoljna skremžila obraz in vprašala svojega spremljevalca:

»Samo sedi? Ali ne dela ničesar drugega?«

»Kako: ničesar ne dela? On vendar gladuje!«

»No, tega se ne vidi na njemu!... Kdaj bo dobil vode, gospod direktor?«

»Jutri, v tem času. Prosim, da me počastite s svojim posetom.«

Občinstvo je gledalo še nekaj časa Asirca, ki je v tem zadremal in začelo po malem odhajati iz panoptika.

»Čemu smo prišli že danes, morali bi priti šele čez pet dni. Sedaj sem samo videl, kako je zapečaten.«

III.

Sredi noči je odprl monsieur Charles vrata svoje sobe, ki je mejila na panoptik, da še enkrat pogleda svojo »atrakcijo«, ki bi mu naj prinesla zlat dež. Asirec je ležal na tleh steklene omare in spal. Monsieur Charles dvigne svetiljko in obsveti lice spečega. Ta je zmežil s trepalnicama, zazehal in počasi odprl oči.

»Kdo je?« vpraša prestrašen. »Ah, Vi ste, monsieur Charles?«

»Moj dragi, prišel sem samo, da vidim, je-li vse v redu. Le spavaj dalje. Lahko noč!«

Asirec se zlekne, potem pa reče:

»Pravzaprav ni vse v redu!«

»Kako to?«

»Rad bi jedel!«

»No«, odvrne Charles mirno, »za to je še čas... Samo 39 dni še... Potrpi še malo!«

»Lahko Vam je reči — potrpi še malo!« pripomni nezadovoljno umetnik v gladovanju. »Vi ste sigurno dobro večerjali, jaz pa od jutra nisem ničesar okusil... Koliko je praznoprav na uri?«

»Tri ure po polnoči. Spavaj, moj dragi. Jaz grem!«

In on zakrije svetiljko, hotoč že iti, ko začuje za seboj trkanje na steklo. Asirčev glas je zazvenel čvrsto in energično:

»Monsieur Charles!«

»Kaj je?«

»Hočem jesti . . . Premislil sem si . . . Izpustite me iz te proklete mišlovke. Hočem se lotiti nečesa drugega.«

Lastnik panoptika je že v duhu gledal ubegli zlati dež, se prijel obupan za glavo in zakričal:

»Ti lopov . . . Ti me hočeš uničiti! Dal sem tiskati lepake že za cel teden . . . Vse mesto govori o Tebi. Ne, ostal boš v stekleni omari!«

»Če me prostovoljno ne izpustite, Vam bom napravil jutri, ko bo panoptik poln posetnikov, tak kraval, da me boste za vedno pomnili . . . Torej?«

Charles povesi glavo, uvidevajoč, ako mu danes tudi uspe premagati človeka, da ta kljub temu ne bo vztrajal, da bi gladoval celih 40 dni . . . On stopi k stekleni omari, strga besno pečat, sname pokrov in zakriči:

»Marš ven, lump!«

Umetnik v gladovanju zleze molče iz omare in reče mirno:

»Ali nisem vedel, da se bo vse tako končalo? A mislil sem, da bom zdržal! — Torej, da obračunamo. Za en dan gladovanja 25 rubljev, od vstopnic — 10 kopejk za osebo — recimo 40 rubljev . . . skupaj, ker nisem gladoval vso noč, 50 rubljev!«

»Ven!« zakriči lastnik in navali nanj.

»Gospod Charles«, prične umetnik v gladovanju, »nimam rad takih šal . . .«. In on ga nalahno potisne nazaj v sobo. »Nimate-li nobene jedi? Moj želodec je izžrpan . . .«

Na mizi so bili ostanki večerje, ki jo je monsieur Charles použil s policijskim poverjenikom: gnjat, pol goske in 15 jajc . . . »Umetnik v gladovanju« zgrabi gosko, jo raztrga na kose in v petih minutah je zginita v njegovem žrelu.

Monsieur Charles je stal na drugem koncu mize in gledal poln strahu in groze . . .

Umetnik v gladovanju seže nato po gnjati in jo pojé v velikih komadih. Raynotako hitro so zginita tudi jajca . . .

Lastnik panoptika se sesede od strahu na stol in vpraša:

»Jeste-li vedno toliko?«

»Ne, samo kadar sem lačen!«

»A kdaj ste lačni?«

»Vedno!«

»Moj dragi«, reče razburjeno monsieur Charles, »midva ne bova razdrla najine pogodbe . . . Kazal Vas bom kot glasovitega požeruha. Povejte mi, moj dragi, bi-li mogli v enem večeru pojediti 25 žemljic in celo pečeno gos?«

»Hm«, pripomni umetnik v gladovanju, »k temu bi lahko dodali še nekoliko klobas in deset jajc . . .«

»Dobrotnik!«, vzklikne monsieur Charles in objame svojega umetnika v gladovanju. »To bo vzbudilo mnogo večjo senzacijo, nego gladovanje.«

»Skoda, da je tako pozno!« opomni melanholično človek iz panoptika.

»Zakaj?«

»Lahko bi takoj začel s svojo produkcijo . . .«

(Prevel — rp —)

Moške nogavice iz bombaža

gladke Din 8 —, 12 —,

Mefe „ 18 —,

modne, najnovejši vzorci Din 20 —, 22-50, 25 —, 27-50.

flor Din 30 —, 35 —, 40 —, 45 —, 50 —.

Volnene nogavice za gospode

gladke Din 40 —,

jakard, najnovejši

vzorci Din 45 —,

50 —, 55 —,

60 —, 65 — in

70 —.

L. Putan, Celje.

Izredna skupščina Hmeljarskega društva v Žalcu*

Z A P I S N I K

izredne glavne skupščine dne 18. decembra 1927.

o o

DNEVNI RED:

1. Stališče Ministrstva poljoprivrede i voda napram Hmeljarskemu društvu za Slovenijo.

2. Slučajnosti.

Navzočih nad 300 članov Hmeljarskega društva.

Ad 1. Ob devetih predpoldne je društveni predsednik g. Franc Roblek konstatiral sklepčnost, pozdravil zastopnika Ministrstva poljoprivrede i voda, gosp. kmet. svetnika ing. Zidanska, srezkega kmetijskega referenta g. Goričana, živinorejskega inštruktorja g. Zupanca, oblastnega poslanca g. Lorberja in navzoče hmeljarje ter otvoril izredno glavno skupščino.

Uvodom je g. predsednik še povdarril, da je izredna glavna skupščina le za člane Hmeljarskega društva in da se smejo razgovorov udeleževati tudi le člani.

Nadalje je g. predsednik razložil povod k izredni glavni skupščini ter pozval društvenega poslovodjo, da je prečital znano okrožnico Ministrstva poljoprivrede i voda vsem občinam sreskih poglavarstev: Celje, Gornji-grad, Šmarje pri Jelšah in morda tudi drugim, s katero se je Hmeljarskemu društvu predbacivalo nedelavnost in se mu je odrekla sposobnost za povzdigo in učvrstitev hmeljarstva v Sloveniji.

Nadalje prečita vlogo Hmeljarskega društva, v kateri se nahaja prošnja, Ministrstvo poljoprivrede i voda naj utemeljuje svojo trditve.

Ministrstvo je to storilo z odlokom z dne 26. oktobra 1927, br. 44. 165/III, ki vsebuje sedem očitanih Hmeljarskemu društvu. Vsa ta očitanja so bila po predsedniku in odbornikih temeljito pojasnjena in na podlagi dokumentarnih dokazov kot neutemeljena zavrnjena.

Očitanje I., zadevajoče konferenco v Beogradu in Celju. Pojasnjeval ga je gosp. predsednik. Zastopnika Hmeljarskega društva na konferenci sta zahtevala, da ostane označba »Savinjska dolina — Južnoštajersko« le za kvalitetni hmelj iz okrajev: Celje, Gornji-grad in Vransko in ne za vso Slovenijo. Nadalje sta zahtevala, da naj bode signiranje kvalitetnega hmelja le fakultativno.

Očitanje II. v zadevi izvoza manj vrednega hmelja na svetovni trg. Pojasnjeval ga je gospod predsednik. To očitanje kaže nepoznanje hmeljskih razmer na svetovnem trgu, na katerega nima niti naše ministrstvo niti Hmeljarsko društvo najmanjše ingerence.

Očitanje III. v zadevi »Pravilnika o prometu hmeljskih sadežev«. Pojasnjeval ga je g. Edvard Kuček. Glede tega očitanja je smatralo vodstvo Hmeljarskega društva ob času, ko je došel odlok Ministrstva v njegove roke, t. j. 25. avgusta t. l., da je zadeva zamujena, ker ob takratnem položaju hmeljarstva ni bilo več računati na razširitev hmeljarstva. Društvo je pa pravočasno v isti zadevi in z istim utemeljevanjem opozorilo na zle posledice brezmejnega sajenja hmelja in prevoza okuženih sadežev. To je društvo storilo ob priliki beograjske konference dne 6. III. 1927 in ob rednem občnem zboru dne 13. III. t. l., ko je sklenilo in poslalo ministrstvo sledečo resolucijo:

»Hmeljarji smatrajo sedanje brezmejno širjenje hmeljarstva ne le iz njihovega, ampak iz splošno gospodarskega stališča za kvarno in pozivljajo vlado, da skuša to omejiti potom primerne poka in potem kontrole, da se izvažajo iz kraja v kraj le zdravi, ne po peronospori in plinthus porcatu okuženi sadeži.«

Očitanje IV. v zadevi nameravane hmeljske razstave v Žalcu. Pojasnjeval ga je društveni poslovodja tako-le: Razstave kateregakoli poljedelskega pridelka se po celem svetu prirejajo vendar le takrat, kadar so isti prvovrstne kvalitete in so dani vsi drugi

* Naposebno prošnja društva občino zapisnik v celoti.

Srečno in veselo Novo leto

želi vsem svojim cenjenim odjemalcem in naročnikom

Ivan Strelec, tapetar

Glavni trg št. 12

Celje

Samostanska ulica št. 2

Veselo in srečno Novo leto

želi vsem svojim cenjenim gostom in odjemalcem ter se v nadalje priporoča

Lulza Savodnik, mesarija in gostilna.

Srečno in veselo Novo leto

svojim cenjenim odjemalcem

Anton Fazarinc, Celje.

Veselo in srečno Novo leto

želi

Maks Liplčnik,

izdelovanje cementnih izdelkov,

Čret pri Celju.

Srečno Novo leto

želi vsem svojim cenjenim strankam

Avgust Taček, brivnica in damski salon.

pogoji za uspešno razstavljanje. Da je društveno vodstvo imelo resno voljo prirediti hmeljsko razstavo, dokazuje dejstvo, da je isto sestavilo in razglasilo načrt razstave potom poverjenikov vsem društvom in ga razglasilo tudi po časopisih. Povodom hmeljske razstave l. 1913. se je zglasilo 132 hmeljarjev. Ko je pa prišlo do zbiranja vzorcev, je odpadlo 25 zglasilcev, tako da se je razstave udeležilo le 107 hmeljarjev s 86 golding in 21 vzorcev poznega hmelja.

Za letošnje razstavo se je pa zglasilo le 25 hmeljarjev z 28 vzorci in tovarna »Kastel« v Karlovcu s sredstvi za uničevanje hmeljskih škodljivcev. Po preteku zglasilnega termina (28. avgust) so se pa zglasili še 4 hmeljarji. Od začetnih 25 zglasilcev bi pa sigurno še odpadla ena petina, tako da bi ostalo le morda 20 razstavljalcev.

Za dostojno reprezentacijo našega hmeljarstva je pa društveno vodstvo pričakovalo najmanj 150 zglasilcev.

Pičlo število udeležencev za letošnje razstavo ni znak brezbriznosti, temveč je nepobitni dokaz inteligence naših hmeljarjev, ki so z ozirom na razne škodljivce in boleznih zamogli pričakovati za razstavo le *nesposobno blago*.

Hmeljarsko društvo bi bilo napravilo veliko napako in povzročevalo velikansko škodo, ako bi po vsej Evropi razširilo novico, da pričakujemo v Sloveniji letos hmelj slabe kvalitete. Društveno vodstvo se pa že 48. leto trudi, privabiti nakupovalce hmelja cele Evrope na naš hmeljski trg, ker je naziranje, čim več prihaja kupecv, tem višje so cene in tem lažje se blago proda. Naši interesi so zahtevali, da tega trgovski svet predčasno ne izve. Da pa smo ministrstvu poročali glede kvalitete objektivno, smo smatrali kot svojo dolžnost.

(Konec prih.)

Razširjajte „Novo Dobo“!

Dol

obvezo in spre-gledajte vendar enkrat, da imate Vi velik dobiček, ako kupite za letošnje jesen in zimo sukno, ševjot ali kam-

garn za moške obleke in suknje, razno volneno blago in velu: za damske obleke in plašče, platno, cefir, tiskanino, barhent, flanel ter vse drugo manufakturno blago edino v veltrogovini

R. Sternecki, Celje

kjer je velikanska nova zaloga in čudovito nizke cene. Primerno letnemu nakupu se da nagrada.

Lahek kozel

za koleselj ali sani se poceni proda. Ogleda se g. lahko pri ANTONU GREGLU, kovaški mojster, CELJE, Ljušljanska cesta.

Velika narodna trgovina

KAROL VANIČ
Prešernova ulica št. 15

Zaloga sukna, modnega volnenega blaga. — Sezonske novosti po najnižji ceni.

Do 15. marca 15% popusta.

Zgubila se je zlata zapestna damska ura

na črnem traku. Pošten najditelj naj
jo odda proti dobri nagradi v pisarni
dr. Kalana.

20% popusta

pri damskih in moških pleteninah do
1. februarja 1927.

A. Pongračič, strojna pletilnica,
Celje, Gregorčičeva ul. 3.

Dragocen

dolg moški kožuh

proda poceni Matković, Celje, Gregor-
čičeva ul. 3, I. nadstr.

Iščem

LOKAL

v Celju, za tiho in boljšo obrt s
1. februarjem ali 1. marcem. Naslov
v upravi lista.

**Dve prijazni, lepo meblirani, čisti
sobi** z uporabo kuhinje ter spaln kabinet
z elekt. razsvetljavo, se takoj odda. Isto-
tam se sprejmeta tudi dva dijaka na hrano
in stanovanje pod vestnim nadzorstvom.
Vpraša se v Aškerčevi ul. 15, I. nadstr., levo.

Proda se

dobro ohranjena, belo emajlirana
otročka postelja in pletena otroška
postelja ter gugalni stol. Gledališka 3.

Stanovanje

soba in kuhinja, se odda. Rauch,
Prešernova ul. 4.

Meblirana soba

za eno ali dve osebi, se poceni odda.
Rauch, Prešernova ul. 4.

Samostalno stanovanje

za eno osebo (moški ali ženska) se
odda v Aleksandrovi ulici 7.

Proda se

črna zimsko suknja, kratka zimsko
suknja, črn površnik, tri sako-obleke
za večje gospode in tri salonske obleke.
Maks Zabukošek, krojaški mojster,
Cankarjeva c. 2.

Meblovana soba

z eno ali dvema posteljama, event.
tudi s hrano, se takoj odda. Naslov v
upravi. 2-2

Snežne čevlje in galoše

Vam popravi hitro, dobro in ceno samo strokovnjak
Rudolf Perdan
mehanična delavnica
CELJE, Matije Gubca ulica.

Stanovanje

(dve sobi s souporabo kuhinje, ko-
palnice in klavirja, prazni ali s po-
hištvom), se odda. Oddate se tudi dve
posamezni sobi s hrano. Vpraša se v
Kersnikovi ulici 5. 2-2

Premog

zabukovski, trboveljski in iz
vseh drugih rudnikov dobavlja
in dostavlja na dom v mestu
in okolici

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Plašče

kostume za dame, površnike, obleke izgo-
tavlja po niski ceni ter modernizira in
obrača plašče in obleke **KARL KRAMER**,
Celje, Ljubljanska c. 19 (poleg plinarne). 6-6

Elektrotehnično podjetje Karol Florjančič

v Celju, Cankarjeva cesta št. 2
(poleg davčnega urada).

inštalacija električnih naprav za luč in
pogon, telefonov, zvoncev, radio-aparatur.
Popravljanje elektromotorjev in vsako-
vrstnih električnih aparatov.

V zalogi: lesteni, svetilke, likalniki,
motorji, števil, žarnice, potrebščine za
radio itd. in ves elektromaterijal.

Točna postrežba! Cene nizke!
Proračuni brezplačno!

P. n. občinstvu na znanje!

Specijalno izdelovanje
vseh vrst finega mehkega
in škrobljenega moškega
perila po meri in dunajskem
kroju priporoča c. občinstvu
konfekcija
moškega perila

R. Z. Pajk

Celje, Dolgo polje 9 a
(vila Winter) 52-22s

Josip Plevčak

izdelovalnica čevljev
Celje, Kralja Petra c. 28

se priporoča cenj. občinstvu za razna
prvovrstna dela: moških, ženskih ter
10 sportnih in luksuznih čevljev. 12
Cene zmerne.

Prepričajte se!

Vljudno opozarjam p. n. občinstvu na svojo
mesarijo in prodajalno vsakovrstnih mesnih
izdelkov po nizkih cenah. Prodajam sveže
volovsko meso, prekajene šunke kg po 30 Din
in raznovrstne sveže klobase.

13 Oddajam na drobno in na debelo! 36
Specijaliteta blaga zjamčena!
Točim tudi več vrst domačih vin.
Vljudno se priporoča

JOSIP GORENJAK, mesar in klobasičar,
CELJE, Kralja Petra cesta.

50

52

**Švicarske ure,
zlato, srebro, briljante,
optika, očala**
Največja delavnica
za vse v to stroko spadajoča dela.
Anton Lečnik
urar, juvelir, optik
CELJE, Glavni trg 4.

Kože od divjačine

zajčje, lisičje, od kun in
dehurjev itd. kakor vse vrste surovih kož
kupi po najvišjih cenah

Makso Tandler
Zagreb, Boškovičeva ulica št. 40

Brzojavi: Tauria Zagreb.

Telefon 13-89.

BREZPOSELNI!

Lahek in hiter zaslužek.

Sprejmemo potnike in potnice brez vsakega strokovnega predznanja za obisk
privatnih strank v mestu in na deželi. Zaslužek zjamčeno dnevno 200 do
500 dinarjev in tudi več. Lahko razpečevalni predmet za vsakogar uporabljen
in najnovejši. Vsakdo je kupec. Reflektanti naj se javijo generalnem zastopniku
F. K. Celje hotel Pošta dne 2. jan. 1928 popoldne. Potrebno Din 175— za kavčijo

Inserirajte v 'NOVI DOBI'!

Delavcem ni treba več kupovati dragega
kruha ker ga lahko dobijo v vsaki koli-
čini dobre kakovosti z večjo težo kakor drugod **poceni!**

DELAJSKA PEKARNA

Splošne produktivne zadruge »Naprej« v Celju,
Prodajalna: Ljubljanska c. 10, obrat: Gaberje 107.

Istotam se dobijo raznovrstni keksi, prepečenec »Delo«, kolači, makove in
orehove pitice ter v Celju zelo priljubljeni opotičeni roglički ter raznovrstno pe-
civo. Sprejema se kruh v peko za Din, 1'50 od komada brez razlike velikosti in teže.

Naznanilo otvoritve!

Cenjenemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem otvoril v Celju,
Gosposka ulica 26
delavnico za ortopedijo in fino mehaniko.

Cenjene stranke bodo v vsakem oziru kar najbolje postrežene ter
se priporočam za vsestransko naklonjenost.

Z odličnim spoštovanjem

JOŠKO AMAN
mehanik-ortopedist.

Pratike Blasnikove in družinske, reklamne koledarje z natiskom firme itd.

za preprodajo po najnižji ceni in v veliki izbiri pri tvrdki
Goričar & Leskovšek, Celje

Delaj, nabiraj in
hrani, varčevati
se ne brani!

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri
stavbeni in kreditni zadrugi z omej. zavezo v Gaberju pri Celju

Varčuj v mladosti,
da stradal ne boš
v starosti!

LASTNI DOM

Obrestuje hranilne
vloge po **6%**

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše.
Jamstvo za vloge uad 2,000.000 Din.

Marljivost, treznost
in varčnost so pred-
pogoj npravnosti!

Pri naložbi zneska do 50 Din se dobi nabiralnik na dom.

Iz malega raste
veliko!

Pisarna v Celju, Prešernova ulica 6.